

<p>Collect for the Second Sunday of Lent Almighty God, you show to those who are in error the light of your truth, that they may return to the way of righteousness: grant to all those who are admitted into the fellowship of Christ's religion, that they may reject those things that are contrary to their profession, and follow all such things as are agreeable to the same; through our Lord Jesus Christ, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever. Amen.</p>	<p>خداوند قادر مطلق، تو به آنهایی که نور حقیقت را درک نمی کنند بفهمان، تا بتوانند به راه درست بازگردند: یاری ده به همه کسانی که پذیرفته شده اند در پیروی از آیین مسیح، که بتوانند پیر هیزند از همه چیزهایی که با گفته آنها منافات دارد، و پیروی از هر موردی که اینگونه تمایل داشته باشد؛ بواسطه فرزندت و خداوند ما عیسی مسیح، کسی که زنده است و با تو حکومت می کند، در وحدت روح القدس، خدایی یکتا، تا ابدالابد.</p>
<p>Genesis 17:1-7, 15-16 When Abram was ninety-nine years old, the LORD appeared to Abram, and said to him, "I am God Almighty; walk before me, and be blameless. And I will make my covenant between me and you, and will make you exceedingly numerous." Then Abram fell on his face; and God said to him, "As for me, this is my covenant with you: You shall be the ancestor of a multitude of nations. No longer shall your name be Abram, but your name shall be Abraham; for I have made you the ancestor of a multitude of nations. I will make you exceedingly fruitful; and I will make nations of you, and kings shall come from you. I will establish my covenant between me and you, and your offspring after you throughout their generations, for an everlasting covenant, to be God to you and to your offspring after you. God said to Abraham, "As for Sarai your wife, you shall not call her Sarai, but Sarah shall be her name. I will bless her, and moreover I will give you a son by her. I will bless her, and she shall give rise to nations; kings of peoples shall come from her."</p>	<p>پیدایش باب ۱۶ آیه های ۱ تا ۷ و ۱۵ تا ۱۶ نام های عبری اغلب مثل بازی با کلمات هست. آبرام (پدر والا) ابراهیم می شود (پدر بزرگ) و همسرش ساری (شاهزاده خانم) سارا (شاهزاده خانم من) می شود. در داستان کتاب مقدس، او همسن شاهزاده فیلیپ است، و او فقط چند سال کوچکتر از ملکه است، اما به وسیله آنها وعدهعهد خدا از طریق تولد اسحاق تحقق می یابد. ادیان "ابراهیمی" یهودیت، مسیحیت، اسلام - از این رو اجداد مشترک دارند. اما پیمانمسیحیان به ایمان به عیسی مسیح بستگی دارد، نه به اصل و نسب جسمی.</p>
<p>Psalm 22:23-31 You who fear the LORD, praise him! All you offspring of Jacob, glorify him; stand in awe of him, all you offspring of Israel! For he did not despise or abhor the affliction of the afflicted; he did not hide his face from me, but heard when I cried to him. From you comes my praise in the great congregation; my vows I will pay before those who fear him. The poor shall eat and be satisfied; those who seek him shall praise the LORD. May your hearts live forever! All the ends of the earth shall remember and turn to the LORD; and all the families of the nations shall worship before him. For dominion belongs to the LORD, and he rules over the nations. To him, indeed, shall all who sleep in the earth bow down; before him shall bow all who go down to the dust, and I shall live for him. Posterity will serve him; future generations will be told about the Lord, and proclaim his deliverance to a people yet unborn, saying that he has done it.</p>	<p>وقتی ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر او ظاهر شد و فرمود: "من خدای قادر مطلق هستم. از من اطاعت کن و آنچه راست است بجا آور. با تو عهد می بندم که نسل تو را زیاد کنم." ابرام به خاک افتاد و خدا به وی گفت: "من با تو عهد می بندم که قومهای بسیار از تو به وجود آورم. از این پس نام تو ابرام خواهد بود، بلکه ابراهیم؛ زیرا من تو را پدر قومهای بسیار می سازم. نسل تو را زیاد می کنم و از آنها ملتها و پادشاهان به وجود می آورم. من عهد خود را تا ابد با تو و بعد از تو با فرزندانت، نسل اندر نسل برقرار می کنم. من خدای تو هستم و خدای فرزندانت نیز خواهم بود. خدا همچنین فرمود: "اما در خصوص ساری، زن تو: بعد از این دیگر او را ساری مخوان. نام او ساره (یعنی "شاهزاده") خواهد بود. من او را بر برکت خواهم داد و از وی به تو پسری خواهم بخشید. بلی، او را برکت خواهم داد و از او قوما به وجود خواهد آورد. از میان فرزندان تو، پادشاهان خواهند برخاست."</p>
<p>Romans 4:13-25 For the promise that he would inherit the world did not come to Abraham or to his descendants through the law but through the righteousness of faith. If it is the adherents of the law who are</p>	<p>رومیان باب ۴ آیه های ۱۳ تا ۲۵ پولس از حماسه ابراهیم استفاده می کند تا تغییر عمده ای را که از طریق مرگ عیسی "برای گناهان ما" و قیام او "دادخواهی برای ما" اتفاقی افتد، باز کند. اصل و نسب و اعمال گذشته ما هرچه باشد، اگر به این عیسی ایمان داشته باشیم درست به خدا می رسمیم. این آیات بخشباز یک بحث طولانی و پیچیده در مورد میراث یهودی مسیحیان است.</p>
<p>Romans 4:13-25 For the promise that he would inherit the world did not come to Abraham or to his descendants through the law but through the righteousness of faith. If it is the adherents of the law who are</p>	<p>رومیان باب ۴ آیه های ۱۳ تا ۲۵ پولس از حماسه ابراهیم استفاده می کند تا تغییر عمده ای را که از طریق مرگ عیسی "برای گناهان ما" و قیام او "دادخواهی برای ما" اتفاقی افتد، باز کند. اصل و نسب و اعمال گذشته ما هرچه باشد، اگر به این عیسی ایمان داشته باشیم درست به خدا می رسمیم. این آیات بخشباز یک بحث طولانی و پیچیده در مورد میراث یهودی مسیحیان است.</p>
<p>Romans 4:13-25 For the promise that he would inherit the world did not come to Abraham or to his descendants through the law but through the righteousness of faith. If it is the adherents of the law who are</p>	<p>رومیان باب ۴ آیه های ۱۳ تا ۲۵ پولس از حماسه ابراهیم استفاده می کند تا تغییر عمده ای را که از طریق مرگ عیسی "برای گناهان ما" و قیام او "دادخواهی برای ما" اتفاقی افتد، باز کند. اصل و نسب و اعمال گذشته ما هرچه باشد، اگر به این عیسی ایمان داشته باشیم درست به خدا می رسمیم. این آیات بخشباز یک بحث طولانی و پیچیده در مورد میراث یهودی مسیحیان است.</p>

<p>to be the heirs, faith is null and the promise is void. For the law brings wrath; but where there is no law, neither is there violation. For this reason it depends on faith, in order that the promise may rest on grace and be guaranteed to all his descendants, not only to the adherents of the law but also to those who share the faith of Abraham (for he is the father of all of us, as it is written, "I have made you the father of many nations") --in the presence of the God in whom he believed, who gives life to the dead and calls into existence the things that do not exist.</p> <p>Hoping against hope, he believed that he would become "the father of many nations," according to what was said, "So numerous shall your descendants be." He did not weaken in faith when he considered his own body, which was already as good as dead (for he was about a hundred years old), or when he considered the barrenness of Sarah's womb.</p> <p>No distrust made him waver concerning the promise of God, but he grew strong in his faith as he gave glory to God, being fully convinced that God was able to do what he had promised. Therefore his faith "was reckoned to him as righteousness."</p> <p>Now the words, "it was reckoned to him," were written not for his sake alone, but for ours also.</p> <p>It will be reckoned to us who believe in him who raised Jesus our Lord from the dead, who was handed over to death for our trespasses and was raised for our justification.</p>	<p>اگر هنوز هم ادعا می‌کنید که برکات خدا نصیب کسانی می‌شود که احکام و تشریفات یهود را نگاه می‌دارند، در واقع منظورتان اینست که وعده‌های خدا به صاحبان ایمان، بی‌اعتبار است و ایمان به خدا نیز کار احمقانه‌ای است. اما حقیقت امر اینست که هرگاه بکوشیم نجات و سعادت الهی را از راه انجام احکام شریعت بدست آوریم، همیشه نتیجه‌اش این می‌شود که مورد خشم و غضب خدا قرار می‌گیریم؛ زیرا هیچگاه موفق نمی‌شویم آن احکام را کاملاً رعایت کنیم. ما تنها زمانی می‌توانیم قانون شکنی نکنیم که اصلاً قانونی وجود نداشته باشد. پس نتیجه می‌گیریم که خدا برکات خود را از راه ایمان به ما عطا می‌کند، همچون یک هدیه. حال، چه مراسم مذهبی را رعایت کنیم و چه نکنیم، اگر ایمانی مانند ایمان ابراهیم داشته باشیم، بی‌شک آن برکات نصیب ما نیز خواهد شد، چون از لحاظ ایمان، ابراهیم پدر همگی ماست. کتاب آسمانی می‌فرماید: "خدا ابراهیم را پدر اقوام بسیاری ساخته است." معنی این آیه اینست که خدا هر کسی را که مانند ابراهیم به خدا ایمان داشته باشد، از هر قومی نیز که باشد، به حضور خود می‌پذیرد. این قول خود خداست، خدایی که مرده‌ها را زنده می‌کند و به دستورات او موجودات از نیستی به هستی می‌آیند. بنابراین، زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسر و پسران بخشد و از نسل او اقوام بسیاری بوجود خواهند آمد، ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد، اگر چه چنین امری عملاً محال بود. زیرا در آن زمان ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نود سال، و هیچیک قادر نبودند صاحب فرزند شوند. باوجود این، چون ایمان ابراهیم قوی بود، به وعده خدا شک نکرد. بلی، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز بروز قوی‌تر می‌شد، و حتی قبل از اینکه خدا به وعده‌اش عمل کند، او را سپاس می‌گفت، زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده‌های خود عمل کند. بخاطر همین ایمان، خدا او را بخشید و "بی‌گناه" به شمار آورد. اما اگر در کتاب آسمانی آمده که ابراهیم از راه ایمان مورد قبول خدا واقع شد، این امر فقط درباره ابراهیم نوشته نشده است. بلکه برای این نوشته شد که ما اطمینان بیابیم که خدا ما را نیز از همان راه به حضور خود می‌پذیرد، یعنی از راه ایمان به وعده خدا، خدایی که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد. عیسی مسیح بخاطر گناهان ما تسلیم مرگ گردید و دوباره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا "بی‌گناه" بحساب آییم"</p>
---	---

مرقس باب ۸ آیه های ۳۱ تا ۳۸
 مأثوریت عیسی در حال خطرناک شدن بود. در مواجهه با شاگردان - به ویژه پیتر - که او را تحت فشار قرار می دادند تا از درگیری دور شود (که به راحتی می توانست این کار را انجام دهد)، او به آنها می گوید که وفادار بودن به سرنوشتش او را به کجا رهنمون می شود و معنای آن برای آنها - و برای ما - چیست که پیروان او باشیم. انجیل مرقس به ویژه برای کسانی که با آزار و شکنجه روبرو هستند خطاب شده است، اما فوریتاسازی آن به همان اندازه در روزگار ما اعمال می شود.

<p>Mark 8:31-38</p> <p>Then Jesus began to teach them that the Son of Man must undergo great suffering, and be rejected by the elders, the chief priests, and the scribes, and be killed, and after three days rise again. He said all this quite openly.</p> <p>And Peter took him aside and began to rebuke him. But turning and looking at his disciples, he rebuked Peter and said, "Get behind me, Satan! For you are setting your mind not on divine things but on human things." He called the crowd with his disciples, and said to them, "If any want to become my followers, let them deny themselves and take up their cross and follow me. For those who want to save their life will lose it, and those who lose their life for my sake, and for the sake of the gospel, will save it. For what will it profit them to gain the whole world and forfeit their life? Indeed, what can they give in return for their life? Those who are ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation, of them the Son of Man will also be ashamed when he comes in the glory of his Father with the holy angels."</p>	<p>آنگاه عیسی به ایشان گفت که چه عذابهایی خواهد کشید، و چطور سران قوم یهود و کاهنان اعظم او را طرد کرده، خواهند کشت، ولی روز سوم دوباره زنده خواهد شد.</p> <p>وقتی عیسی این مطلب را آشکارا بیان کرد، پطرس او را به کناری کشید و به او گفت که نباید چنین سخنانی بر زبان براند.</p> <p>عیسی برگشت و نگاهی به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به پطرس فرمود: "دور شو از من ای شیطان! تو با دید انسانی به این موضوع نگاه می‌کنی، نه با دید خدایی."</p> <p>آنگاه شاگردان و مردم را صدا زد و فرمود: "اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد، باید از آرزوها و آسایش خود چشم‌پوشد و صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا دنبال کند.</p> <p>هر که بخاطر من و بخاطر پیام نجاتبخش انجیل، حاضر باشد جانش را فدا کند، آن را نجات خواهد داد. ولی هر که تلاش کند جانش را حفظ نماید آن را از دست خواهد داد.</p> <p>"چه فایده که انسان تمام دنیا را ببرد ولی در عوض جانش را از دست بدهد؟ مگر چیزی با ارزشتر از جان او پیدا می‌شود؟</p> <p>و اگر کسی در این روزگار پر از گناه و بی‌ایمانی، از من و از سخنان من عار داشته باشد، من نیز هنگامی که با فرشتگان مقدس در شکوه و جلال "پدرم باز گردم، از او عار خواهم داشت"</p>
--	---

<p>Prayer after Communion</p> <p>Almighty God, you see that we have no power of ourselves to help ourselves: keep us both outwardly in our bodies, and inwardly in our souls; that we may be defended from all adversities which may happen to the body, and from all evil thoughts which may assault and hurt the soul; through Jesus Christ our Lord. Amen.</p>	<p>خداوند قادر مطلق، تو آگاهی که ما هیچ توانی در خود نداریم که به خودمان یاری برسانیم: چه از نظر ظاهر، جسم هایمان را، و چه از درون روحمان را حفظ کن؛ که بتوانیم از همه سختی هایی مصون بمانیم که ممکن است برای جسممان رخ دهد، و از افکار شریر که به روحمان یورش برده و به آن صدمه می زند؛ بواسطه خداوندمان عیسی مسیح</p>
---	--

First Reading: Genesis 17:1-7, 15-16

A reading from the book of Genesis:

When Abram was ninety-nine years old, the LORD appeared to him, and said,

"I am God Almighty; walk before me, and be blameless. And I will make my covenant between me and you,

and will make you exceedingly numerous." Then Abram fell on his face; and God said to him, "As for me, this is my covenant with you:

You shall be the ancestor of a multitude of nations. No longer shall your name be Abram, but your name shall be Abraham;

for I have made you the ancestor of a multitude of nations. I will make you exceedingly fruitful; and I will make nations of you,

and kings shall come from you. I will establish my covenant between me and you, and your offspring after you throughout their generations,

for an everlasting covenant, to be God to you and to your offspring after you. God said to Abraham,

"As for Sarai your wife, you shall not call her Sarai, but Sarah shall be her name. I will bless her, and moreover I will give you a son by her.

I will bless her, and she shall give rise to nations; kings of peoples shall come from her."

وقتی ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر او ظاهر شد و فرمود: "من خدای قادر مطلق هستم. از من اطاعت کن و آنچه راست است بجا آور. با تو عهد می‌بندم که نسل تو را زیاد کنم."

ابرام به خاک افتاد و خدا به وی گفت: "من با تو عهد می‌بندم که قومهای بسیار از تو به وجود آورم.

از این پس نام تو ابرام نخواهد بود، بلکه ابراهیم؛ زیرا من تو را پدر قومهای بسیار می‌سازم.

نسل تو را زیاد می‌کنم و از آنها ملتها و پادشاهان به وجود می‌آورم.

من عهد خود را تا ابد با تو و بعد از تو با فرزندانت، نسل اندر نسل برقرار می‌کنم. من خدای تو هستم و خدای

فرزندانت نیز خواهم بود. خدا همچنین فرمود: "اما در خصوص سارای، زن تو: بعد از این دیگر او را

سارای مخوان. نام او ساره (یعنی "شاهزاده") خواهد بود.

من او را برکت خواهم داد و از وی به تو پسری خواهم بخشید. بلی، او را برکت خواهم داد و از او قومها

به وجود خواهم آورد. از میان فرزندان تو، پادشاهان خواهند برخاست."

This is the word of the Lord

Second Reading: Romans 4:13-25

A reading from Paul's letter to the church in Rome

For the promise that he would inherit the world did not come to Abraham or to his descendants through the law but through the righteousness of faith. If it is the adherents of the law who are to be the heirs, faith is null and the promise is void.

For the law brings wrath; but where there is no law, neither is there violation.

For this reason it depends on faith, in order that the promise may rest on grace and be guaranteed to all his descendants, not only to the adherents of the law but also to those who share the faith of Abraham in the presence of the God in whom he believed, who gives life to the dead and calls into existence the things that do not exist.

Hoping against hope, he believed that he would become "the father of many nations," according to what was said, "So numerous shall your descendants be."

He did not weaken in faith when he considered his own body, which was already as good as dead (for he was about a hundred years old), or when he considered the barrenness of Sarah's womb.

No distrust made him waver concerning the promise of God, but he grew strong in his faith as he gave glory to God, being fully convinced that God was able to do what he had promised.

Therefore his faith "was reckoned to him as righteousness."
Now the words, "it was reckoned to him," were written not for his sake alone, but for ours also.

It will be reckoned to us who believe in him who raised Jesus our Lord from the dead, who was handed over to death for our trespasses and was raised for our justification.

This is the word of the Lord